

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 22 d.*

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra elementas „CVTC“ — Prašymai pratęsti registracijos galiojimą, pateikti dėl dalies prekių ir paslaugų, kurioms įregistruotas prekių ženklas — Papildomas terminas — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 47 straipsnis — Teisinio saugumo principas“

Byloje C-207/15 P

dėl 2015 m. gegužės 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pareikšto apeliacinio skundo

Nissan Jidosha KK, įsteigta Yokohama (Japonija), atstovaujama baristerio B. Brandreth ir *abogada* D. Cañadas Arcas,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai D. Hanf ir A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits ir M. Berger,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su 2016 m. kovo 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Nissan Jidosha KK* (toliau – *Nissan*) prašo panaikinti 2015 m. kovo 4 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Nissan Jidosha / VRDT (CVTC)* (T-572/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:136, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl 2012 m. rugsėjo

* Proceso kalba: anglų.

6 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) sprendimo (byla R 2469/2011-1) dėl prašymo pratęsti vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo CVTC registracijos galiojimą (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009

- 2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 46 straipsnio „Registracijos galiojimo trukmė“ redakcijoje, taikomoje šioje byloje, nurodyta:

„Bendrijos prekių ženklai registruojami dešimčiai metų nuo paraiškos padavimo dienos. Vadovaujantis 47 straipsniu, registracijos galiojimas toliau gali būti pratęstas kitiems dešimties metų laikotarpiams.“

- 3 Šio reglamento 47 straipsnyje „Registracijos galiojimo pratęsimas“ nustatyta:

„1. Prekių ženklo savininko arba bet kurio jo įgalioto asmens prašymu Bendrijos prekių ženklo registracija pratęsiama, jeigu už tai sumokami mokesčiai.

2. Tarnyba iš anksto, likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams, ES prekių ženklo savininkui ir bet kuriam turinčiam registruotas teises į ES prekių ženklą asmeniui praneša apie registracijos galiojimo pabaigą. Tarnybai netenka atsakomybė už tokios informacijos nepateikimą.

3. Prašymas pratęsti galiojimo laiką turi būti paduotas per šešių mėnesių laikotarpį, kuris pasibaigia paskutinę to mėnesio, kurį nutrūksta apsaugos galiojimas, dieną. Per šį laikotarpį turi būti sumokėti ir mokesčiai. To neatlikus, galima paduoti prašymą ir mokesčius sumokėti per kitą šešių mėnesių laikotarpį, kuris prasideda po pirmajame sakinyje nurodytos dienos, jeigu per šį vėlesnį laikotarpį sumokamas ir papildomas mokestis.

4. Jeigu prašymas paduodamas arba mokesčiai sumokami tiksliai už prekių ar paslaugų, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas, dalį, registracijos galiojimas pratęsiama tiksliai toms prekėms ar paslaugoms.

5. Galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po esamos registracijos galiojimo pabaigos. Pratęsimas įregistruojamas.“

- 4 Reglamento 48 straipsnio „Pakeitimas“ tekstas yra toks:

„1. Per įregistravimo laiką arba pratęsus registracijos galiojimą nedaroma jokių registre įrašyto Bendrijos prekių ženklo pakeitimų.

<...>“

- 5 Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnyje „Atsisakymas nuo teisinės apsaugos“ nustatyta:

„1. Galima atsisakyti nuo Bendrijos prekių ženklo apsaugos kai kurioms arba visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.

2. Apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos prekių ženklo savininkas Tarnybai pareiškia raštu. Atsisakymas neturi galios iki jo įrašymo į registrą.

<...>“

6 Šio reglamento 81 straipsnyje „Restitutio in integrum“ nustatyta:

„1. Pareiškėjo Bendrijos prekių ženklui ar savininko arba kitos [procedūros Tarnyboje] šalies, kuri, nors ir, atsižvelgdama į aplinkybes, ėmėsi visų reikalingų priemonių, neįstengė laikytis Tarnybos nustatytų terminų ir kuri padavė dėl to prašymą, teisės atkuriamos, jeigu dėl minimo termino nesilaikymo atsirado tiesioginių šio reglamento nuostatų sąlygojamų padarinių, susijusių su kokių nors teisių į atlyginimą ar atlyginimo paradimu.

2. Prašymas turi būti paduotas raštu per du mėnesius nuo termino nesilaikymo priežasties pašalinimo dienos. Per šį laiką turi būti baigtas neatliktas veiksmas. Prašymas yra priimtinas, jei jis paduodamas per metus pasibaigus praleistam terminui. Nepadavus prašymo pratęsti registracijos galiojimą arba nesumokėjus mokesčio už registracijos galiojimo pratęsimą, vienų metų laikotarpis, minimas 47 straipsnio 3 dalies trečiajame sakinyje, sutrumpinamas šešiais mėnesiais.

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 2868/95

7 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeisto 2009 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 355/2009 (OL L 109, p. 3), 30 taisyklėje „Registracijos galiojimo termino pratęsimas“ numatyta:

„1. Prašymą pratęsti registracijos galiojimo laiką sudaro:

<...>

c) jei pratęsimo prašoma tik daliai prekių ir paslaugų, kurioms tas ženklas registruotas – nuoroda į tas klases arba tas prekes, kurioms prašoma pratęsimo, arba tos klasės arba prekės ir paslaugos, kurioms pratęsimo neprašoma, sugrupuotos pagal Nicos klasifikacijos klases, prieš kiekvieną grupę nurodant klasifikacijos klasės, kuriai ta prekių ar paslaugų grupė priklauso, numerį, ir surašytą tos klasifikacijos klasių eilės tvarka.

2. Mokesčius, mokamus pagal Reglamento 47 straipsnį už Bendrijos prekių ženklo galiojimo termino pratęsimą, sudaro:

a) pagrindinis mokestis;

b) klasės mokestis už kiekvieną tris klases viršijančią klasę, kurių atžvilgiu prašoma pratęsimo; ir

c) prireikus papildomas mokestis už pavėluotą pratęsimo mokesčio sumokėjimą arba pavėluotą prašymo dėl pratęsimo pateikimą pagal Reglamento 47 straipsnio 3 dalį, kaip nurodyta Mokesčių reglamente.

<...>

5. Jei prašymas dėl pratęsimo nepateikiamas arba pateikiamas pasibaigus 47 straipsnio 3 dalies trečiajame sakinyje numatytam laikui, arba jei nesumokami mokesčiai arba jie sumokami tik atitinkamam terminui pasibaigus, ar jei per tą laiką neištaisomi trūkumai, Tarnyba nusprendžia, kad registracijos galiojimo laikas pasibaigė, ir apie tai praneša Bendrijos prekių ženklo savininkui.

<...>“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 8 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 1–13 punktų, 2001 m. *Nissan* pateikė EUIPO Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką. Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra šis vaizdinis žymuo:

- 9 Pagal peržiūrėtą ir pataisytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos, prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 7, 9 ir 12 klasėms.
- 10 2003 m. spalio 29 d. šis prekių ženklas buvo įregistruotas šių trijų klasių prekėms.
- 11 2010 EUIPO informavo *Nissan*, kad šio prekių ženklo registracijos galiojimas turi būti pratęstas iki 2011 m. balandžio 23 d.
- 12 2011 m. sausio 27 d. *Nissan* paprašė EUIPO pratęsti šio prekių ženklo registracijos galiojimą daliai registracijos paraiškoje nurodytų prekių, t. y. toms prekėms, kurios priklauso 7 ir 12 klasėms.
- 13 2011 gegužės 9 d. EUIPO pranešė *Nissan*, kad informacija apie šio prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimą 7 ir 12 klasės prekėms 2011 m. gegužės 8 d. buvo įrašyta į Europos Sąjungos prekių ženklų registrą ir kad ji išbraukė iš šio registro 9 klasės prekes.
- 14 2011 m. liepos 14 bei 22 d. ir rugpjūčio 1 d. *Nissan* paprašė EUIPO pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą ir 9 klasės prekėms.
- 15 2011 m. rugpjūčio 26 d. sprendimu EUIPO atmetė *Nissan* prašymą.
- 16 2011 m. rugpjūčio 29 d. *Nissan* paprašė EUIPO panaikinti šį sprendimą.
- 17 2011 m. rugsėjo 28 d. Prekių ženklų administravimo skyrius patvirtino 2011 m. rugpjūčio 26 d. sprendimą.
- 18 Remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, 2011 m. lapkričio 25 d. *Nissan* pateikė EUIPO apeliaciją dėl šio Prekių ženklų administravimo skyriaus sprendimo.
- 19 Ginčijamu sprendimu EUIPO pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Ji iš esmės nusprendė, kad prašymas pratęsti šio prekių ženklo registracijos galiojimą 7 ir 12 klasės prekėms reiškia, kad yra atsisakoma teisinės apsaugos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį, 9 klasės prekėms. Be to, kadangi EUIPO įregistravo dalinį registracijos pratęsimą ir apie jį pranešė *Nissan*, o pratęsimas sukėlė *erga omnes* padarinius, Apeliacinė taryba nusprendė, kad teisinio saugumo sumetimais *Nissan* negali atšaukti savo sprendimo nepratęsti prekių ženklo registracijos galiojimo tam tikroms prekėms.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 20 2012 m. gruodžio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu *Nissan* paprašė panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 21 Savo apeliaciniam skundui pagrįsti *Nissan* nurodė vieną pagrindą, iš esmės pagrįstą Reglamento Nr. 207/2009 47 ir 50 straipsnių pažeidimu.
- 22 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 26–30 punktuose nusprendė, kad EUIPO padarė klaidą, kai prašymą pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą iš dalies prilygino teisinės apsaugos atsisakymui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį, 9 klasės prekėms.
- 23 Skundžiamo sprendimo 34–50 punktuose Bendrasis Teismas vis dėlto nusprendė, kad tokia išvada negali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo, nes pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnį EUIPO turėjo teisę pratęsti šio prekių ženklo registracijos galiojimą tik 7 ir 12 klasės prekėms.
- 24 Taigi, Bendrasis Teismas atmetė tą vieną *Nissan* ieškinio pagrindą ir visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

- 25 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 26 EUIPO prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Nissan* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 27 Savo apeliaciniam skundui pagrįsti *Nissan* nurodo du pagrindus, pagrįstus atitinkamai Reglamento Nr. 207/2009 47 ir 48 straipsnių pažeidimu.

Šalių argumentai

- 28 Pateikdama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *Nissan* kaltina Bendrąjį Teismą dėl to, kad jis nusprendė, jog pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnį negalima paeiliui pateikti prašymų iš dalies pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą. *Nissan* teigia, kad šio straipsnio tekstas nedraudžia pateikti tokių prašymų, be to, teisėtos priežastys gali pagrįsti jų pateikimą. Pasak jos, šis straipsnis bendrai leidžia pratęsti tokio prekių ženklo registracijos galiojimą prieš baigiantis Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečiame sakinyje nustatytam papildomam terminui (toliau – papildomas terminas).
- 29 Šiuo klausimu *Nissan* pažymi, pirma, kad toks Bendrojo Teismo aiškinimas, viena vertus, Europos Sąjungos prekių ženklo savininkams, kurie stengiasi laikytis Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje numatyto pradinio termino, neleidžia pasinaudoti papildomu terminu ir, kita vertus, jis yra palankus tiems, kas gali sumokėti papildomą mokestį, kurį reikia mokėti norint per papildomą terminą pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą.
- 30 Antra, *Nissan* mano, kad Bendrojo Teismo pozicija iš tikrųjų reiškia tai, kad prašymas iš dalies pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą yra prilyginamas teisinės apsaugos atsisakymui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį, prekėms, nenurodytoms šiame prašyme, nors nėra tenkinamos šiame straipsnyje nustatytos sąlygos.

- 31 Trečia, *Nissan* teigia, kad tai, jog Europos Sąjungos prekių ženklo savininkai pateikia aiškų ir vienareikšmišką prašymą iš dalies pratęsti registracijos galiojimą, nereiškia, kad jie tikisi, jog jų vėlesni per papildomą terminą pateikti prašymai dėl pratęsimo bus atmesti, nes EUIPO bent jau du kartus yra priėmusi vienas paskui kitą tokiomis aplinkybėmis paduotus prašymus iš dalies pratęsti registracijos galiojimą.
- 32 Ketvirta, *Nissan* pažymi, kad Reglamento Nr. 2868/95, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 355/2009, 30 taisyklės 5 dalis leidžia iš dalies pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą per visą papildomo termino laikotarpį, sumokant dalimis mokesčių už įvairias atitinkamas prekes. Pasak jos, nėra jokio pagrindo daryti skirtumo tarp šio atvejo ir tokio prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimo, kai paduodami vienas po kito einantys prašymai pratęsti galiojimą iš dalies.
- 33 Penkta, *Nissan* tvirtina, kad teisinio saugumo principas nedraudžia prašymo pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą papildyti per papildomą terminą. Pasak jos, trečiųjų asmenų teisinis saugumas būtų pažeistas tik tada, jei EUIPO prašymą iš dalies pratęsti registracijos galiojimą prilygintų teisinės apsaugos atsisakymui ir įregistruotų savo sprendimą dėl prašymo iš dalies pratęsti registracijos galiojimą nepasibaigus papildomam terminui.
- 34 EUIPO mano, kad Bendrasis Teismas teisingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnį.
- 35 Grįsdama savo nuomonę EUIPO tvirtina, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies pirmo ir antro sakinių aiškiai matyti, kad Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimo pratęsimo sąlygos iš principo turi būti tenkinamos per pradinį šešių mėnesių terminą iki apsaugos laikotarpio pabaigos. Pasak jos, pavėluotas šio prekių ženklo registracijos pratęsimas per papildomą terminą yra išimtis, ir tai rodo tiek tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas tokio pratęsimo atveju numatė papildomą mokesčių, tiek tokio pratęsimo pasekmės Europos prekių ženklų sistemai.
- 36 Atsižvelgdama į tai EUIPO tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalį Europos Sąjungos prekių ženklų registracijos galiojimas pratęsimas atgaline tvarka nuo tos dienos, kurią baigėsi registracijos galiojimas. Todėl Europos Sąjungos prekių ženklų registre ne visada tiksliai atspindimas prekių ženklui suteiktos apsaugos lygis, nes ūkio subjektai negali būti tikri dėl įregistruotų išimtinių teisių egzistavimo ir jų apimties. Kadangi galimybė pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą per papildomą terminą sukuria didesnę teisinę nesaugumą, šio reglamento 47 straipsnio 3 dalies trečią sakinį reikėtų aiškinti siaurai.
- 37 Be to, EUIPO mano, kad jei per minėtą pradinį laikotarpį yra pateikiamas „išsamus“ prašymas pratęsti registracijos galiojimą, tenkinantis dvi kumuliacines Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas, net jei šiame prašyme nurodyta tik dalis prekių, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas yra įregistruotas, šio reglamento 47 straipsnio 3 dalies trečias sakinytis negali būti taikomas, nes jis prasideda žodžiais „[t]o neatlikus“.
- 38 Be to, pasak EUIPO, pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 4 dalį, kai Europos Sąjungos prekių ženklų savininkai pateikia tokį prašymą iš dalies pratęsti registracijos galiojimą, jie netiesiogiai pripažįsta, kad nepageidauja išplėsti jų prekių ženklo teikiamos apsaugos likusioms prekėms. EUIPO šiuo klausimu pažymi, kad toks aiškinimas nereiškia, jog prašymas iš dalies pratęsti registracijos galiojimą yra teisinės apsaugos atsisakymas, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 50 straipsnį, nes atsisakymas įsigalioja nuo pareiškimo apie atsisakymą ir jo įregistravimo vėliau.
- 39 Maža to, EUIPO pabrėžia, kad jei prašyme pratęsti registracijos galiojimą iš dalies nėra trūkumų, ji neprivalo laukti iki papildomo termino pabaigos, kad laiku įregistruotų ir paskelbtų prašymą pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą tik tam tikroms prekėms. Tačiau pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalį ji turi laukti iki termino pabaigos.

40 EUIPO taip pat pabrėžia, kad registracijos galiojimo pratęsimo iš dalies įregistravimas ir ypač Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimo pasibaigimas prekėms, kurioms nebuvo prašoma pratęsti registracijos galiojimo, sukelia *erga omnes* padarinius. Nors pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečią sakinį kompetentingos valdžios institucijos ir visuomenė turi žinoti, kad tokio prekių ženklo registracijos galiojimą galima pratęsti per papildomą terminą, jos negali tikėtis, kad tinkamai tik iš dalies pratęstas Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimas vėliau bus išplėstas kitoms prekėms.

Teisingumo Teismo vertinimas

41 Pirma, reikia išsiaiškinti, ar, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalis draudžia per šios nuostatos trečiame sakinyje numatytą papildomą terminą pateikti prašymą pratęsti registracijos galiojimą dėl tam tikrų prekių ar paslaugų klasių, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas buvo įregistruotas, kai prašymas pratęsti registracijos galiojimą dėl kitų prekių ir paslaugų, kurios žymimos tuo prekių ženklu, klasių buvo pateiktas anksčiau per šios nuostatos pirmame sakinyje nustatytą terminą.

42 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 38 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: „<...> iš [Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio] teksto ir ypač iš žodžių „[t]o neatlikus“ aiškiai matyti, kad prašyti pratęsti registracijos galiojimą pasibaigus pradiniam terminui galima tik jeigu per šį terminą nebuvo pateiktas prašymas pratęsti galiojimą“ ir kad „nors prašymas pratęsti registracijos galiojimą iš principo turi būti pateiktas per pradinį terminą, išimtinu atveju, jei nebuvo pateiktas joks prašymas per pradinį terminą, prekių ženklo savininkas ar bet koks kitas jo aiškiai įgaliotas asmuo gali pateikti tokį prašymą per lengvatinį laikotarpį, sumokėdamas papildomą mokestį“.

43 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienoje Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti prioritetą kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Sąjungos nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant įvairių kalbinių Sąjungos teisės teksto versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (žr., 2014 m. balandžio 9 d. Sprendimo *GSV*, C-74/13, EU:C:2014:243, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

44 Reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio versiją prancūzų kalba, kurią skundžiamame sprendime nagrinėjo Bendrasis Teismas, „[p]rašymas pratęsti galiojimo laiką turi būti paduotas per šešių mėnesių laikotarpį, kuris pasibaigia paskutinę to mėnesio, kurį nutrūksta apsaugos galiojimas, dieną. Per šį laikotarpį turi būti sumokėti ir mokesčiai. To neatlikus, galima paduoti prašymą ir mokesčius sumokėti per kitą šešių mėnesių laikotarpį, kuris prasideda po pirmajame sakinyje nurodytos dienos, jeigu per šį vėlesnį laikotarpį sumokamas ir papildomas mokestis“.

45 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad kai kurios Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio versijos skiriasi nuo pirmesniame punkte pateikto teksto, nes jose nėra žodžių „to neatlikus“ („à défaut“), kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi skundžiamo sprendimo 38 punkte, ar kitų panašių žodžių.

46 Pavyzdžiui, versijoje vokiečių kalba teigiama „[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird“, versijoje nyderlandų kalba numatyta „[de] indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn“, versijoje portugalų kalba

nustatyta, kad „[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar“, o versijoje suomių kalba teigiama, kad „[h]akemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suoritetaan kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu“.

- 47 Bet kuriuo atveju remiantis žodžiais „à défaut“, vartojamais šios nuostatos versijoje prancūzų kalba, negalima daryti aiškios ir vienareikšmiškos išvados, kad prašymą pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą galima pateikti per papildomą terminą tik išimties tvarka, jei anksčiau nebuvo pateiktas joks tokio pobūdžio prašymas.
- 48 Priešingai, pirmesniuose punktuose pateiktos visos Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio kalbinės versijos leidžia manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė tik vieną prašymo pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimą pateikimo per papildomą terminą sąlygą – sumokėti papildomą mokestį, kuris, kaip savo išvados 56 punkte pažymėjo generalinis advokatas, yra vienintelis dalykas, leidžiantis atskirti tokiomis aplinkybėmis pateiktą prašymą pratęsti registracijos galiojimą nuo prašymo, pateikto per pradinį šešių mėnesių terminą.
- 49 Be to, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 39 punkte teigia Bendrasis Teismas ir tvirtina EUIPO, Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalis negali paneigti tokio aiškinimo.
- 50 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal šio reglamento 47 straipsnio 4 dalį, jei prašymas pratęsti registracijos galiojimą pateikiamas tik dėl dalies prekių ar paslaugų, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas buvo įregistruotas, registracijos galiojimas pratęsiamas tik šioms prekėms ir paslaugoms, o šio reglamento 47 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po prekių ženklo registracijos galiojimo pabaigos ir kad jis yra įregistruojamas.
- 51 Konstatuotina, kad iš šių nuostatų nematyti, jog per Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalyje nurodytus terminus yra draudžiama pateikti laiko atžvilgiu išskaidytus prašymus pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą dėl skirtingų prekių ir paslaugų klasių.
- 52 Be to, Reglamento Nr. 207/2009 tikslai patvirtina aiškinimą, kad tokius prašymus reikia priimti, su sąlyga, jeigu jie pateikiami nepasibaigus papildomam terminui.
- 53 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip savo išvados 65 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Reglamento Nr. 207/2009 46 ir 47 straipsniuose numačius galimybę nuolat prašyti pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą dešimties metų laikotarpiams ir nustačius du vienas po kito einančius terminus, per kuriuos galima prašyti pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą, šio reglamento 47 straipsniu, atsižvelgiant į Sąjungos prekių ženklų teikiamos apsaugos ekonominę svarbą, siekiama palengvinti prekių ženklų savininkams išsaugoti savo išimties teises.
- 54 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, kaip matyti iš 2011 m. gegužės 24 d. Komisijos komunikato, skirto Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonominių ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Intelektinės nuosavybės teisių bendroji rinka. Kūrybingumo ir naujovių skatinimas ekonomikos augimui, kokybiškų darbo vietų kūrimui ir aukščiausios kokybės produktams ir paslaugoms Europoje teikti“ [COM(2011) 287 *final*], (p.7), prekių ženklų apsauga skatina investicijas į prekių ir paslaugų kokybę, ypač tuose sektoriuose, kurie labai priklauso nuo prekių ženklo įvaizdžio ir vartotojo lojalumo.
- 55 Šio tikslo siekimą Reglamentu Nr. 207/2009 taip pat patvirtina, viena vertus, tai, jog pagal šio reglamento 47 straipsnio 2 dalį EUIPO turi iš anksto Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui ir bet kuriam registruotam teises į jį turinčiam asmeniui pranešti apie registracijos galiojimo pabaigą. Kita vertus, pagal šio reglamento 81 straipsnį prašymą padavusio Europos Sąjungos prekių ženklo

savininko, kuris, nors ir atsižvelgdamas į aplinkybes ėmėsi visų reikalingų priemonių, bet neįstengė laikytis EUIPO nustatyto termino, teisės atkuriamos per maksimalų vienų metų terminą, skaičiuojamą nuo praleisto termino pabaigos.

- 56 Antra, reikia išnagrinėti, ar teisinio saugumo pagrindai, susiję su prašymo iš dalies pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą įregistravimo nuo tos dienos, kai baigiasi prekių ženklo registracijos galiojimas, *erga omnes* padariniais, kaip skundžiamo sprendimo 40 ir 41 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas ir kaip teigia EUIPO, draudžia pateikti byloje nagrinėjimus vienas po kito einančius prašymus pratęsti registracijos galiojimą.
- 57 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad toks prieštaravimas yra grindžiamas klaidinga prielaida, jog iš Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 4 ir 5 dalių kyla ne tik EUIPO pareiga įregistruoti prašymą iš dalies pratęsti registracijos galiojimą iki papildomo termino pabaigos, bet ir tai, kad įregistravusi tokį prašymą EUIPO neturi galimybės, užuot išbraukusi iš registro tam tikrų prekių ir paslaugų klases, numatyti informavimo priemonių, leidžiančių vienu metu išsaugoti Europos Sąjungos prekių ženklų savininkų teises ir trečiųjų asmenų teises.
- 58 Remiantis visais šiais svarstymais, darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalis ir teisinio saugumo principas draudžia pateikti prašymą pratęsti registracijos galiojimą dėl tam tikrų prekių ir paslaugų, kurioms buvo įregistruotas Europos Sąjungos prekių ženklas, klasių per papildomą laikotarpį, kai prašymas pratęsti registracijos galiojimą dėl kitų prekių ir paslaugų, kurias žymi tas prekių ženklas, klasių buvo pateiktas anksčiau per šios nuostatos pirmame sakinyje nustatytą terminą.
- 59 Vadinas, reikia tenkinti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą ir panaikinti skundžiamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti antrojo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnio pažeidimu.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 60 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu bylos stadijoje tai galima daryti. Šis atvejis yra būtent toks.
- 61 Atsižvelgiant į tai, remiantis šio sprendimo 41–58 ir 26–30 punktais, darytina išvada, kad *Nissan* grindžiant savo ieškinį pirmojoje instancijoje nurodytas pagrindas, iš esmės grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 47 ir 50 straipsniais, yra pagrįstas, todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 62 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio antrą dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teismas.
- 63 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 64 Kadangi *Nissan* reikalavo iš EUIPO priteisti bylinėjimosi išlaidas, o ši pralaimėjo bylą, iš jos reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje byloje T-572/12 ir apeliacinėje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. kovo 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Nissan Jidosha / OHMI (CVTC)* (T-572/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:136).**
2. **Panaikinti 2012 m. rugsėjo 6 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2469/2011-1) dėl prašymo pratęsti vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo CVTC registracijos galiojimą.**
3. **Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba padengia savo ir *Nissan Jidosha KK* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje byloje T-572/12 ir apeliacinėje instancijoje.**

Parašai.